10/02/2024

Απελπισία ή ελπίδα; – Του Μητροπολίτη Βρυούλων

/ Γνώμες

Ο Μητροπολίτης Βρυούλων κ. Παντελέημων με κείμενό του που φέρει τον τίτλο “Απελπισία ή ελπίδα;”, αναφέρεται σε μία φωτογραφία ενός νέου ανθρώπου ο οποίος ασπάζεται τον Τίμιο Σταυρό.

“Σας παρακαλώ να κοιτάξετε με προσοχή την φωτογραφία του νέου παιδιού, καθώς ασπάζεται τον Τίμιο Σταυρό, που έπιασε στη θάλασσα την ημέρα των Θεοφανείων εφέτος. Να προσέξετε το βλέμμα, το πάθος, την λαχτάρα, την πίστη, την ελπίδα αυτού του παιδιού που είναι ζωγραφισμένη στην έκφραση του προσώπου του. Την απελπισία των ημερών μας, μέσα στο πυκνό σκοτάδι της αμαρτίας και της αθεΐας, έρχεται αυτή η εικόνα να μας βεβαιώσει, πως υπάρχει ακόμα μαγιά. Υπάρχουν νέοι ακόμη που πιστεύουν. Υπάρχουν ακόμη παιδιά, που

κρατούν με σεβασμό το Σύμβολο της Πίστεώς μας, παιδιά, που στην καρδιά τους καίει ακόμα η φλόγα της αγάπης στον Θεό της αγάπης, της θυσίας και της συγχώρησης", έγραψε μεταξύ άλλων.

Παρακάτω ολόκληρο το κείμενο του Μητροπολίτη Βρυούλων:

Αδελφοί μου,

Μια φωτογραφία που θα δείτε στο τέλος της ομιλίας μου αυτής, έγινε αιτία να χαράξω πάνω στο χαρτί μερικές σκέψεις μου, σχετικές με τα όσα ζούμε τον τελευταίο καιρό.
Βδελυρά αμαρτήματα, αφύσικες διαστροφές, προβάλονται, διαδίδονται, νομιμοποιούνται, επιβάλλονται σχεδόν βίαια. Κινδυνεύουμε να συμβιβαστούμε κι εμείς, με κίνδυνο, να διαστραφεί ίσως και η ζωή μας. Δυστυχώς μικροί και μεγάλοι έχουμε σχεδόν αλλοιωθεί πνευματικά και φοβάμαι πως χάνουμε τον προσανατολισμό μας.

Ακούω τις απορίες πολλών: Γιατί ο Θεός αφήνει το κακό να φαίνεται ότι κυριαρχεί στη ζωή του κόσμου; Γιατί κυβερνούν τον κόσμο άρχοντες ανάξιοι; Γιατί βαριές αρρώστιες δεν προσβάλλουν τους αμαρτωλούς, αλλά πολύ συχνά ταλαιπωρούν τους δίκαιους; Απορίες, από μυαλά, αδύναμων ανθρώπων.

Ξεχνάμε ασφαλώς, ότι διαφέρει ο Θεός από τον άνθρωπο. Όσο απέχει ο ουρανός από την γη, τόσο απέχει η διάνοια του Θεού, από την διάνοια του ανθρώπου.
Ο δρόμος που ακολουθεί η πάνσοφη Πρόνοια του Θεού και ο τρόπος που διαλέγει για να βοηθήσει τον κάθε άνθρωπο χωριστά, αλλά και τον κόσμο, είναι ανάλογα με τις ανάγκες, τις περιστάσεις και τις αντοχές μας.

Το Έθνος μας, απ' αρχής δέχθηκε και εγκολπώθηκε τον Χριστό. Ζυμώθηκε με την Ορθοδοξία. Στην καρδιά του πάντα είχε την Εκκλησία και το ήθος, που αυτή χαρίζει στον λαό της. Αυτό το ήθος θέλει να ανατρέψει ο νέος τρόπος ζωής, που θέλουν να μας επιβάλλουν. Λατρεία της ύλης, του χρήματος, της σάρκας.
Περνάμε σήμερα σαν Έθνος και σαν Λαός, κρίση! Κρίνεται και δικάζεται σήμερα ο κόσμος. Που θα γύρει η ζυγαριά; Που θα κλίνουν οι συνειδήσεις των ανθρώπων; Καμπή ιστορική και για την πατρίδα μας!

Δύο είναι οι επιλογές μας. Πάντα οι ίδιες : Αποδοχή της θυσίας του Σταυρού του Χριστού ως τρόπου ζωής, ή η απόρριψή του. Με τον Χριστό ή μακρυά Του. Ποιο θα ακολουθήσουμε ως Έθνος, ως οικογένειες, ως άτομα;

" Οι καιροί ού μενετοί". Οι καιροί δεν περιμένουν, είχε πει ο Θουκυδίδης.
Να διώξουμε την ανεμελιά. Να πιάσουμε την Προσευχή. Να ζητήσουμε την βοήθεια

Αυτού, που από τα χείλη Του βγήκε η φράση ” Ιδού εγώ μεθ’ υμών ειμί πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος”.(Ματθ. Κη, 20).

Αδελφοί μου,

Σας παρακαλώ να κοιτάξετε με προσοχή την φωτογραφία του νέου παιδιού, καθώς ασπάζεται τον Τίμιο Σταυρό, που έπιασε στη θάλασσα την ημέρα των Θεοφανείων εφέτος.
Να προσέξετε το βλέμμα, το πάθος, την λαχτάρα, την πίστη, την ελπίδα αυτού του παιδιού που είναι ζωγραφισμένη στην έκφραση του προσώπου του.
Την απελπισία των ημερών μας, μέσα στο πυκνό σκοτάδι της αμαρτίας και της αθεΐας, έρχεται αυτή η εικόνα να μας βεβαιώσει, πως υπάρχει ακόμα μαγιά.

Υπάρχουν νέοι ακόμη που πιστεύουν. Υπάρχουν ακόμη παιδιά, που κρατούν με σεβασμό το Σύμβολο της Πίστεώς μας, παιδιά, που στην καρδιά τους καίει ακόμα η φλόγα της αγάπης στον Θεό της αγάπης, της θυσίας και της συγχώρησης.

Σαν αυτό το παιδί υπάρχουν πολλοί νέοι, που ίσως υπενθυμίζουν σε εμάς τους μεγάλους, ότι, εμείς οι μεγάλοι παραστρατήσαμε και τις ευθύνες μας, επιπόλαια φορτώνουμε στους νέους.
Η φωτογραφία μας βεβαιώνει πως δεν χάθηκε η ελπίδα, δεν έσβησε η πίστη μας, ούτε θα σβήσει. Προσπάθεια από όλους μας χρειάζεται. Να διατηρήσουμε ζωντανή αυτή την πίστη και να την μεταδώσουμε σε όσες περισσότερες ψυχές μπορούμε. Φθάνει, όλα όσα θέλουμε να μας κάνουν οι άλλοι άνθρωποι, αυτά τα ίδια να κάνουμε και εμείς σε αυτούς. (Ματθ. ζ, 12).
Αγάπη ζητά από εμάς ο Θεός και αγάπη προς τον κάθε συνάνθρωπο.

Όταν αυτή την προτροπή του Θεού στον καθένα μας την ζήσουμε, τότε θα ξαναζήσουμε την Ελλάδα πως ήταν, όταν είχε μέσα της τον Χριστό, ευτυχισμένη και χαρούμενη.

Ο ΒΡΥΟΥΛΩΝ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ